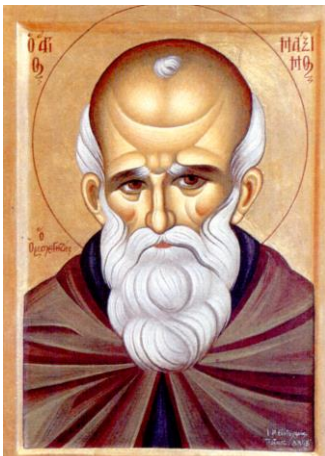

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

21 IANUARIE : POMENIREA SFÂNTULUI MAXIM MĂRTURISITORUL

Sf. Maxim
Mărturisitorul,
icoană

Sfântul Maxim s-a născut în cetatea Constantinopolului și a fost unul dintre cei mai înalți demnitari ai împăratului Heraclie, dar a părăsit viața și grijile curții imperiale pentru a deveni monah, iar mai apoi stareț într-una din mănăstirile metropolei, nu departe de capitoliu. Sfântul Maxim a fost cel mai mare apărător al ortodoxiei împotriva ereziei numite monotelită, care își afla rădăcinile într-o alta, a lui Eutihie, numită monofizită. Adică: așa cum Eutihie afirma în mod mincinos că în Domnul nostru Iisus Hristos se află o singură natură [monofizitism], așa monoteiștii afirmau că în Mântuitorul nostru se afla o singură voință [monotelism]. Sfântul Maxim a combătut această eroare, știind că se va afla astfel combatant și al împăratului și al patriarhului. Dar Sfântul Maxim nu era omul temerii, ci al adevărului și răbdării, care a luptat până la sfârșit, dovedind că așa cum se află două naturi depline în Hristos, cea dumnezeiască și cea omenească, tot așa se află în El și două voințe, cea dumnezeiască, și cea omenească. Datorită eforturilor lui s-au întrunit două sinoade [nu ecumenice], unul la Cartagina, iar celălalt la Roma. Ambele au dat anatemei învățăturile monoteliste.

Martiriul Sfântului Maxim pentru Sfânta Ortodoxie nu poate fi descris în cuvinte: el a fost torturat de mai marii curții imperiale, trădat de prelați, scuipat în obraz de popor, bătut de soldați, exilat, întemnițat, în final – tăindu-se mâna și limba, a fost condamnat la exil pe viață în ținutul Skhemaris [Shimara : la țărmul Mării Negre, lângă Batum], unde a mai trăit trei ani în închisoare, dându-și sufletul în mâinile lui Dumnezeu la anul 666 după Hristos.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

Racla cu mâna dreaptă a Sf. Maxim se află la Mănăstirea „Sf.Pavel” din Muntele Athos,(foto)